

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

168. Quid monasterium, Collegium &c. cui quoad spiritualia etiam, seu
pleno jure parochialis subjecta, præstare debeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

Ques. 166. *Quotupliciter Monasterium, Collegium vel dignitas ius habere possit in annexam ei parochialem?*

R Espondeo tripliciter: primò ob merum jus patronatus, quod variis modis acquiri potest Monasterio, puta, quia vel Ecclesiam adificavit, donavit, ejusve adificationi fundum suum donavit; vel quia hoc ius ei donatum, vel cum rerum universitate, v. g. per emptionem castrorum dominii ad illud transfuit; & in hoc sensu loquitur Clem. 3. cap. 2. de supplenda neglig. pral. dum ait, quod Monasterium prater presentationem Rectoris faciendam Episcopo neque redditus ex parochia recipere, neque ius ullum in Presbyterum sibi usurpare possit. Laym. ad cit. c. 2. n. 7.

2. Secundò: ob ius liberè conferendi; et si enim ius commune refragari videatur; potest tamen iure aliquo singulari Monasterium hoc ius narcissi. Clem. unic. c. de suppel. negl. Pral. cum ius conferendi neque sit jurisdictionis, neque ordinis Episcopalis. Lott. l. 2. q. 12. num. 5. sed neque hoc ius conferendi adhuc incorporationem vel unionem dicit, aut inferit, potestq; esse absque ea de institutione collativa & autorizabili, quando ea competit Monasterio vide utiliter Lott. l. 2. q. 12. & l. 1. q. 33. n. 107.

3. Tertiò: ob factam incorporationem parochia, quæ dupli modo fieri potest Monasterio, Collegio, Canonicatu; imò quoad temporalia tantum, quales incorporationes, uniones vel potius donationes parochialium ita ut relictà portione congruā presbytero, reliqui perventus, vel eorum pars pertinere ad Monasterium facere solebant Episcopi juxta c. pastoralis. de donat. Abb. & Innoc. ibid. eā lege, ut Monasterium, Collegium &c. nihil omnino juris seu in presbyterum, seu in curam populi sibi vendicet: & in hoc casu necesse non est, ut præsentatio presbyteri ad Monasterium spectet, dum solū redditus temporales donatisunt, & non simili etiam ius præsentandi. Laym. ibid. Secundò, quoad temporalia & spiritualia simul, in quo casu dicitur fieri propriæ unio & incorporatio pleno iure, & parochialis spectare ad Monasterium, eisque subjici jure pleno. Laym. ibid. & tunc extinguitur veluti beneficium curatum, ita etiam, ut patronus talis curata Ecclesia jus patronatus amittat. Lott. l. 1. q. 28. n. 165. factaque unione censatur esse Rector principalis talis beneficii, qui Collegium, Monasterium, seu is, qui Abbatiam, Canonicatum, cui unitum est beneficium curatum, obtinet, isque præsentare debet Vicarium. Laym. ibid. nn. 4. citans Barb. de off. Episcopi. q. 3. alleg. 72. num. 189. Garg. p. II. c. 2. n. 3. Quod si insuper tunc non solū Monasterium secundum se, sed & ratione populi exemptum est à jurisdictione Episcopi, ita ut Abbas Monasterii jurisdictionem quasi Episcopalem habeat in populum, positz; sine ullâ dependentiâ ab Episcopo instituere & destituere Vicarios in dicta Ecclesia, hæc dicitur spectare ad Monasterium jure plenissimo. Laym. ibid. citans Rodriq. tom. I. qq. reg. q. 36. a. 1. Abb. in c. 3. de privil. n. 1. Alvinum de potestate Episcopi.

Ques. 167. *Vnde dignoscendum Ecclesiam verè, vel etiam pleno iure unitam Monasterio, vel alteri collegio aut beneficio?*

R Espondeo primò: quod Ecclesia parochiales prope Monasterium adificata sunt in illius fundo, aut etiam ab eo dotata, non arguit eas uni-

P. Leiden. Feri Benef. Pars I.

tas vel subjectas curæ Monasterii, juxta c. 2. de suppl. negl. pral. (ubi Urbanus III. vetans regi tales Ecclesiæ per monachos, de iis solū loquitur monachis, qui hoc solo titulo curam sibi depositabant. Laym. loc. cit.) et si enim qui Ecclesia pro cura populi Episcopi subjecta fundat, adificat vel dotat, ius Patronatus acquirat; non tamen acquirit curam, aut redditus talis Ecclesia, nisi id ultro concessum ab Episcopo; qualiter id olim frequenter concedebatur monasteriis, adificare in fundo suo, vel dotare Ecclesiæ eo pacto, ut ipsorum curæ subjectæ essent, atque ita parochiales ab initio seu origine sua regulares per Vicarium Regularem regerentur; quamvis etiam interdum parochiales per proprios séculares Rectores administratae postea incorporatae sint monasteriis pleno iure. Ita ferè Laym. loc. cit. pro hoc igitur dignoscendo inspicendas esse ante omnia literas unionis, & quidnam eō usque observatum fuerit; quia status Ecclesiæ non facile est immutandus. Laym. ibid. deinde videndum, num deputetur pro ista Ecclesia à Monasterio Vicarius temporalis, an verè perpetuus nominetur: plus enim juris in Ecclesiam parochiale habet monasterium, si deputatus Vicarius est temporalis, quam dum iis est perpetuus: cum enim Vicarius temporalis ius nullum seu titulum habeat, omnē ius parochia est penes principalem seu Monasterium. Laym. loc. cit. subn. 10.

2. Secundò: principaliter inspicendum, penes quæ residet universitas honorum ac iuriū Ecclesia, illorum præsertim quæ sunt magis propria & peculiaria juris parochialis: si enim ea residet penes eum, cui unio facta prætenditur, penes eum dicitur verè residere ius totum parochiale & cura. C. de Luc. de par. d. 10. n. 6. & dum ē contra monasterium vel alius consequitur solū emolumen aliquod, cum id referri possit ad pensionem perpetuam, vel ad censum, vel ad quandam patronalem præsentationem in recognitionem Domini vel protectionis, potius arguit ius aliquod patronatus similis servitutis. C. de Luca. ibid. n. 7, quam unionem perfectam seu incorporationem: dum autem confitat Ecclesiæ esse de jure patronatus Monasterii, restè arguitur non esse ei verè unitam; cum ius patronatus dicatur servitus, quæ non datur respectu Domini in re propria, qualis est Ecclesia; utpote quæ per formalem unionem dicitur effecta nudum prædium alterius Ecclesia seu Collegii, cui facta est unio. C. de Luc. ibid. n. 8.

3. Tertiò: inter alia ligna Ecclesiæ pleno iure, id est, etiam quoad spiritualia spectare ad Monasterium, numeratus illud ab Alvino de potestate Episc. c. 14. n. 3. apud Laym. loc. cit. n. 9. si Abbates illius teneantur iis suppeditare calicem, missale, altaris paramenta, aliaque hujusmodi, obligenturque ad conservationem fabricæ totius vel partis Ecclesiæ.

Ques. 168. *Quid Monasterium, Collegium &c. cui unitur etiam quoad spiritualia, seu pleno iure parochialis, præstare debat?*

R Espondeo primò: debet assignata congruā reddituum portione præsentare idoneum Vicarium ab Episcopo examinandum, & instituendum temporalem, vel perpetuum; regularem, vel sécularem respectivè ad dicta superiora circa hoc punctum de Vicariis. vide Laym. loc. cit. n. 8. Secundò: debet sarta recta Ecclesia parochialis

conservare, idque in defectum redditum, qui pro fabricâ assignati esse solent. Argumento c. de his. de Eccles. adf. Laym. n. 9. Tertiò: reparare paramenta altaris. Laym. ibid. Quartò: suppeditare calicem, missale, juxta paulò ante dicta; dum enim Monasterium in tali Ecclesia percipit commoda, annuos proutus, etiam onera sustinere debet; neque enim, ut ait L. unic. de caducis tollendis, ferendus est, qui lucrum quidem amplectitur, onus autem eidem annexum contemnit.

Quæstio 169. Cujus sit unionem factam dissolvere?

Respondeo: dum unio duarum Ecclesiarum facta est per Ordinarium, cessante causa de pauperizationis, ob quam facta erat unio, posse ab Episcopo denuo fieri divisionem; eadem siquidem manus, qua ligaverat, solvere potest, atque Ecclesias ad primatum statum reducere. C. de Luc. de paroch. d. 35. n. 8. De cetero materiam hanc unionis & dismembrationis Ecclesiarum etiam parochialium vide fusi & ex professo tractatam p. 3. seq. ult. c. 1. ubi de unione beneficiorum.

Quæstio 170. Ad quem spectet collatio Ecclesiarum parochialium non unitarum seu incorporatarum Monasterio, Collegio &c.

Respondeo: tametsi Episcopus in toto dioecesi suâ intentionem fundatam habeat super provisio- & collatione Ecclesiarum inferiorum Cathedralium, sive ab initio statutum. Abbas in c. cum venissent. de instit. n. 10. Gl. in c. quanquam, de elect. in c. Staph. de lit. gratia, in prelud. n. 3. apud Lott. l. 2. q. 2. n. 2. Origineturque hoc jus in Episcopo à jure communis juxta c. cum olim de prescrip. Parviss. de refig. l. 8. q. 9. n. 15. Ugol. de off. Ep. c. 50. §. 2. n. 1. Bellam. decif. 69. n. 3. Rota decif. 381. n. 1. p. 2. recent. apud Lott. loc. cit. n. 3 potest nihilominus de jure speciali conferendi beneficia etiam privative spectare ad alium inferiorem Episcopo. Lott. loc. cit. n. 54. & seq. quin & nominatim illud jus conferendi beneficia secularia, & Ecclesiæ parochiales sacerdotes hæ ratione competere potest etiam Monasterio. Lott. l. 2. q. 12. num. 5. etiam abique eo, quod ea illi incorporarentur juxta dicta superioris.

Quæstio 171. An Ecclesia parochialis collatio sede Episcopali vacante spectet ad Capitulum, vel saltem ad illud spectet ponere tantisper Ecclesia economum, aut commendare eam ad tempus?

Respondeo ad primum negativè: tametsi ea aliis conferri nequeant, quā magis idoneis ex concursu approbatis. Garc. p. 9. c. 2. n. 115. testans sic sentire Congregationem in quoconque denū mense hæ vacant. Corrasius Tr. de beneficiis p. 2. c. 7. sub nu. 4. quem citat & sequitur Lott. l. 2. q. 2. n. 27. aitque sententiam Corrasii canonizatam à Rota in una Abulensis Parochialis 1. Febr. 1593. coram Millino contra Rebuff. in tractatu de nominatione. q. 8. n. 49. docentem in genere, ne diuturna vacatio contingat, posse Capitulum constitutere administratorem, qui provideat de beneficiis, quorum collatio est necessaria: quod idem est, ut recte Lott. n. 23. ac affirmare, quod queritur. Ratiō responsionis tamen non est, quam afferit

Corras. quod nimurum sede vacante in Capitulum non transeat nisi ea, qua à jure nuncupatim ei permisla, inter qua non est ista beneficiorum parochialium vel etiam aliorum provisio (per istam enim expressionem aliquorum curatorum non excluditur potestas Capituli circa ea, qua sunt jurisdictionis ordinariae; ea enim omnia generaliter & universaliter lex ipsa, seu jus nominatim transfert in Capitulum. Pavin. de off. & potest. Capituli sede vac. p. 1. q. 1. n. 3. Navar. de temp. ordin. concil. 44. n. 1. Parif. de resignatione l. 7. q. 22. n. 26. Garc. p. 5. c. 7. n. 4. & alii quos citat Lott. n. 29.) sed ea, quam idem Lott. num. 30. & seq. afferit; nimurum quod ex una parte collatio beneficiorum non pertineat ad jurisdictionem illam ordinariam Episcopalem, ut dictum alias, etiam si provisio facienda sit ex necessitate, seu sit collationis necessaria; ex altera vero parte etiam ista collatio ei nominatim permisla non sit; tum etiam, quod, ubi electa est industria persona Episcopi (uti ea electa confetur à jure, dum ejus iudicio remittitur praelectio unius præ alio, qualis contingit in casu provisionis parochialium per concursum) non transit ea potestas ad alium; unde etiā seclusa reservatione, quā alias beneficia omnia pertinentia ad collationem Episcopi post mortem Episcopi durante sedis Episcopalis vacantiā reservantur Sedi Apostolicae; ut fusè Corrad. l. 3. c. 6. n. 50. & seq. adhuc Capitulum sede vacante collationem parochialium, in quoquaque ea vacaverint, facere non poterit. Corr. loc. cit. n. 51. ex Garc. p. 9. c. 2. n. 115. attestante sic sentire sacram congregationem.

2. Respondet ad secundum & tertium quoque negativè Lott. n. 2. & seq. & ex eo Corrad. loc. cit. n. 53. ed quod, licet id posset in terminis juris communis secundum juris Regulas ad Capitulum sede vacante transfunt omnia iura Episcopalia tam temporalia quā spiritualia juxta c. ult. & penult. de suppl. negl. præl. in 6. hodiecum tamen per reg. 2. Cancell. omnia beneficia vacantiā sede Episcopali vacante, sint reservata Papa; ubi autem Papa habet providere ipsi solo seu ministris ejus competit hoc jus custodiae, ac ideo non videtur permissa Capitulo deputatio economi, aut etiam temporalia commenda, quod collatio tunc non pertineat ad successorem in Episcopatus ita ille num. 40. citans Abb. in c. bona memoria. de appell. n. 13. & 12. id omnium melius declarant; dum autem AA. alii potestatem illam deputandi economi, vel ad tempus commendandi parochiale, astruunt Capitulo sede vacante, id ait Lott. procedere cessantibus reservationibus & affectionibus Apostolicis, & nominatim sic intelligendos esse Rebuff. de nominatione q. 8. n. 50. & in praxi n. 77. & 8. & Azor. atque ita generalem de beneficiis omnibus, adeoque etiam parochialibus, quorum libera collatio spectat ad Episcopum, docet Laym. ad c. cum vos. de off. Jud. Ordinarii. n. 3. quod licet Capitulum sede vacante ea conferre nequeat, possit tamen interim, dum Rector constituitur, economi constitutere, sicut & beneficium ad 6. menses commendare, citatque pro hoc Abb. ad cit. c. cum vos. n. 2. & seipsum Theol. Moral. p. 4. c. 7. num. 13.

Quæstio